

[Arbejdsministeren]

Jeg vil dog gerne i den forbindelse sige at en bedre fordeling af det eksisterende arbejde for regeringen ikke er en erstatning for en aktiv arbejdsmarkeds-, en aktiv beskæftigelses-, en aktiv erhvervs politik, men et nødvendigt element i denne. Men en bedre fordeling af arbejdet kan, som jeg sagde det før, være et nyttigt element, for hvis vi ikke foretager denne bedre fordeling af arbejdet, vil vi i stadig voksende omfang kunne konstatere, at arbejdsløsheden samler sig omkring bestemte, i forvejen udsatte grupper i vort samfund af arbejdssøgende, der udsættes for stadig længere arbejdsløshedsperioder. Risikoen for, at disse mennesker helt vil blive presset ud af arbejdsmarkedet, vokser måned for måned. Det skaber store menneskelige og sociale problemer, og den dag det danske samfund atter kalder på disse menneskers indsats, vil det være forbundet med de største vanskeligheder og store omkostninger at få dem genetableret på arbejdsmarkedet.

Sidste uge vedtog folkettingen også – uden forespørgerens støtte – loven om efterløn som det første af regeringens forslag til en bedre fordeling af arbejdet. Efterløn vil dels give ældre og nedslidte på arbejdsmarkedet et frivilligt tilbud om en tidligere tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, dels kunne reducere ledigheden i vores samfund med måske op til 20.000 personer.

Vi har desuden for længst i det særlige udvalg om en bedre fordeling af arbejdet, som udarbejdede efterlønsforslaget, og hvor jo arbejdsmarkedets parter både fra den private og den offentlige sektor deltager, iværksat overvejelser om mulighederne for at gennemføre en begrænsning af overarbejde. Et forslag herom vil yderligere kunne få flere mennesker i arbejde, navnlig hvis det udformes i kombination med de faglige overenskomster på området. Vi vil både kunne få flere mennesker i arbejde, få forbedret miljøet og få besparelser på vores arbejdsløsheds-konto, penge, som så kan bruges i en mere aktiv beskæftigelsespolitik.

Til sidst vil jeg kort minde om, at et af de problemer, som folkettingen og regeringen står over for i bekæmpelsen af arbejdsløsheden, er den utilstrækkelige statistiske belysning af omfanget og karakteren af arbejdsløsheden. Ikke for, som hr. Jørgen Jensen prøvede at antyde eller mistænkeliggøre regeringen for, at undervurdere eller bortforklare ledigheds-

problemet omfang, men fordi det, hvis vi ikke har præcise oplysninger om arbejdsløshedens omfang og karakter, er umuligt at tilrettelægge en fornuftig politik for at hjælpe på ledigheden. Der er nu ved at blive truffet de sidste forberedelser til en omlægning af arbejdsløshedsstatistikken fra næste år, og efterhånden som denne statistik vil blive indarbejdet, vil vi stå med et stadig bedre grundlag for at bekæmpe arbejdsløsheden.

Uanset de meget vanskelige beskæftigelsesproblemer, vi har stået over for igennem de senere år, kan vi konstatere en fortsat kraftig vækst i arbejdsstyrken både for mænd og kvinder, og som jeg sagde det før, anser regeringen det for en positiv ting, at stadig flere melder sig på arbejdsmarkedet. Vi skulle nemlig opleve en gentagelse af krisen i 1930'erne, hvor erhvervsfrekvenserne var stigende; det må tværtimod være hensigtsmæssigt, at stadig flere vil yde en indsats.

Ifølge den seneste arbejdsstyrketælling er arbejdsstyrken vokset med godt 40.000 om året i de seneste to år, og vi må forvente, at denne udvikling vil fortsætte også i 1979. Stadig nye årgange melder sig på arbejdsmarkedet med voksende erhvervsfrekvenser. Alligevel regner regeringen med, at den samlede virkning af regeringens politik selv i den konjunktursvage periode, vi gennemlever, vil sikre, at arbejdsløsheden ikke vil vokse yderligere fra 1978 til 1979.

Regeringens politik med hensyn til arbejdsløshedsproblemet er således en flerstrengt politik, som dels betegner en generel beskæftigelsesfremmende indsats, dels indeholder elementer, som retter sig mod specielle dele af arbejdsløsheden. Tilsvarende virker nogle foranstaltninger med det samme, mens andre først for alvor vil slå igennem på lidt længere sigt.

Regeringen anser det for nødvendigt at tilrettelægge indsatsen mod arbejdsløsheden på det mest realistiske grundlag, men en erkendelse af, at dansk økonomi også i de nærmest kommende år vil være præget af en utilfredsstillende høj arbejdsløshed, indebærer ikke på nogen måde nogen accept af arbejdsløsheden; der er tværtimod tale om en yderligere understregning af behovet for en fortsættelse af regeringens politik med det klare og utvivlsomme sigte at skabe grundlag for en varig nedbringelse af ledigheden.